

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies decimus et undecimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1868

Miracula S. gummarii, Sub Annum 1475 Patrata, Auct. anonymo
subæquali, Ex Ms. Corsendoncano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71246](#)

A c Editio Lovaniensis sic habet: Mane facto, surgens mulier presbyterum cum omnibus, qui aderant in collegio, convocavit.

d Nihil hic miraculi agnoscit D. Le Roy in MSS. ad Vitam S. Gummari Animadversoribus penes nos exstantibus. Secundo quippe, inquit, rectoque alveo (*scapha*) vehebatur. Verum vestui marino Netha hodieque cedit: quid si igitur Emblehemum usque seculo VIII ille se extenderit, perque retroeunt Nethae undas, atque adeo adverso flumine *scapha* sine remis, sine rectore delata Liram fuerit, atque isthie, frustra illam retro trudente adestus accessu, sponte substiterit?

e Non in Emblehem, ut ejus biographi vernaculi tradunt, sed Liræ in oratorio a se construто; cui post annos ab ejus translatione circiter 40 suffectum est aliud, quod, inquit paulo post Theobaldus, illuc adhuc cernitur.

f Si annis 40 circiter post S. Gummari *Liram* translationem conditum illuc monasterium est, quomodo id a S. Gummario factum Baldericus scribit? At Baldericus de instituto

B a S. Gummari canonorum cœtu locutus est: Theobaldus vero monasterii nomine novum SS. Petri et Pauli sacellum intellectum voluit, id quod num. xi Comment. prævii ostensum est.

g Locus est mihi non notus.

h Id est, chirothecam.

i Prisci hujus moris exempla plura vides apud Cangium.

k Capillorum tonsio servitutis olim symbolum fuit.

l Verosimiliter circa annum 836.

m Hodieque Turninum pagum prope Antwerpianum alluit, indeque progressus Antwerpia in Scaldiam devolvitur: minoribus eo navigii Normanni appulsi fuerint, aut Scinda capaciore, quam modo, fluxerit alveo.

n Relatus est in Opus nostrum ad diem XVII Julii.

o Nunc vocatur Dilia; conjungitur Nethæ ad pagum Rumpst, indeque vocari incipit Rupela.

p Meminit illius Molanus in Natalibus SS. Belgij ad diem XI Octobris, ubi de S. Gummario: non tamen in Praefatione sua, ubi inter diecesis Antverpiensis Sanctos Gummaram, omisso Fredegero, recenset. Retulit igitur Fredegerus ad eorum classem, qui, etsi natalem in nulla ecclesia haberent, merito tamen inter Beatos numerantur.

q Seu vestimentis sacerdotalibus indutus.

r Psalm. 131, § 14.

s Videsis de his dictæ num. 16 Commentariis prævii.

t Liram inter et Tongerloam non procul a Netha Majori occurrit via quedam, dicta Doornikstraete, quem tractum hic vici Tornicensis nomine indicari, existimo.

u Additamentum videtur: non enim exstat in editione Lovaniensi, pugnatque præterea cum iis, que num. 20 Theobaldus asserit; hic facere miracula S. Gummarius cessat: illuc autem, seu num. 20, in hodiernum diem multa mirabilia per Servum suum operari Dominus, dicitur.

A. ANONYMO.

MIRACULA

S. GUMMARI,

SUB ANNUM 1475 PATRATA,

Auct. anonymo subæquali,

Ex Ms. Corsendoncano.

PROLOGUS.

Benedictus Deus in donis suis et mirabilis in Sanctis suis, nobis, in quos fines seculorum devenerunt, nova prodigia miraque portenta per sanctum nominis * confessorem Gummaram circa annos Domini mille quadringentos septuaginta in diversis utriusque sexus personis, per longa terrarum spatia ad oppidum Lyrense Renensis provincie confluentibus, catervatim pariter et devote, varios languores ac diversa morborum genera curando, sua ex infabili atque immensa clementia ostendit, ut, si omnino vita vel gestorum ejus scripta deessent, ad prædicanda meritorum ipsius insignia haec pluralitas miraculorum utique sufficeret. De quibus inauditis, diuina gratia annuente, ad ipsius laudem nec non et beatissimi Confessoris honorem aliqua, mentes hominum maxime in admirationem moventia, brevi sub stylo redigere curabimus, quorum patrandorum occasio hujusmodi fuisse perhibetur.

*Auctor Miraculorum, sub annum 1470
* supple fui*

S. Gummari intercessione patratorum,

2 Nam cum rectores ecclesiae S. Gummari cernerent, eam multis ac diversis gravatam debitum ob ipsius ampliationem ac dilatationem, creditoribus suis non posse satisfacere, tractaverunt inter se dicentes: Quid faciemus? Unde nobis tanta denariorum copia, uti ad competenterem ædificiorum ecclesiae nostræ structuram et congruentem creditorum satisfactionem sufficere possit? Nonne cernere est, charitatem multorum obriguisse, et paupertatem undique crevisse, ut vir unus denarius ad ecclesias hujus fabricam præstetur? Consulite igitur, quid facto opus sit. Respondit unus eorum, et dixit: Scitis, curtim unam in parochia de Broechem a ecclesiæ nostræ de patrimonio S. Gummari provenisse: vendamus igitur eam, ut de pretio inde nobis proventuro creditoribus nostris satisfacere, et fabricam ecclesiæ nostræ ampliare possimus. Quid plura? Fit consensus multorum, laudantium et approbatum, tam sanum, ut videbatur, consilium.

3 Mox igitur in tali loco consueto tribus festivis diebus proclamatæ præfata curtis venialis, quatenus major pretium præstaturus ipsam recipiat in suam. Audi denique miraculum. Convenerunt itaque quadam die ab abbate et conventu monasterii S. Michaelis Antverpiensis directi una cum rectoribus præfatae fabricæ, investigantes, quoniam modo illius curtis inheritancem obtinere valerent. Ipsi igitur circa hanc

*occasione
exponit.*

A. ANNOTATIO.

hanc materiam occupatis, pulsantur interea campanæ, fit concursus populorum ad ecclesiam confluentum, clamantium ac dicentium: Benedictus Deus, benedictus Deus! siquidem primum miraculum, quod hic subscribitur, tunc recenter contigitse memoratur, propter quod stupefacti tractatores praefati, ac tam novum prodigium cernentes, absque pacti confirmatione ac invicem discesserunt, cognoscentes, S. Gummarum non sine causa et mysterio hoc egisse miraculum: quod utique rei gestæ per maxime declarat inventus; cum per eundem Sanctum eodem tempore ac deinceps innumera miracula coruscare noscantur. Quapropter ecclesia B. Gummarii multa simul et magna donaria proveniunt, quibus non solum creditoribus suis satisfacere, verum etiam egregie ac magnifice valeant adficere, qui prasunteidem. Horum igitur miraculorum innumerabilium quedam hic annotasse sufficiat, ut per haec et alia cognoscantur, et Deus in Santo suo, tædo ablato, quod multitudo parit, glorificetur.

ANNOTATUM.

B a In diœcesi Antverpiensi et decanatu Lirano.

CAPUT I.

*Miraculorum pars prima.*S. Gummaris
opem contracti

Anno Domini millesimo quadragesimo septagesimo quinto in die sanctissimam Pentecostes quidam honestus vir ac discretus, nomine Nychaleus, cognomento Stryssens, moram trahens pro tunc in oppidulo Flandrensi noviter constructo, Middelborch vocato a, longo tempore membrorem solatio destitutus erat adeo, ut absque apodiamentis sibi minime quiret auxiliari. Hic ob spem recuperandæ salutis limina beati Gummarii confessoris Christi in ecclesia collegiata, ipsius nomine quoque consecrata, quiescentis, adiit et orationem eorum reliquias sacræ, plurimis fide dignis civitatis Lirensis personis praesentibus et eventum rei præstolantibus, suppliciter effundens, alterationem suæ naturæ ex occulta Dei dispositione et B. Gummarii intercessione sentiens, et attonitus ac stupefactus, ignorans, quid sibi acciderit, sanus et incolamus effectus, gratias non minimas Deo et sanctissimo Confessori referens, sospes et incolimus ad propria est reversus. Anno, quo supra, ultima die Maii quædam juventula dæmoniaca Elyzabeth de Oelen, quatuor annis membrorum solatio destituta adeo, ut sine baculorum sustentacula incedere non valeret, etiam visitans sanctissimi confessoris Christi Gummarii ecclesiam ac devotam illuc orationem effundens, subito sanitatem reparavit; Deumque ac beatum Confessorem ejus magnifice collaudans, incolimus, baculis, quibus prius sustentabatur, in praefata ecclesia relicta, domum repedavit.

tres, surdus,

5 Eadem die, qua supra, quædam mulier ab annis pluribus contracta, suarumque virium robore privata, beatum Gummarum cum hostiarum immolatione in eadem ecclesia visi-

tans, et orationum suarum preces humiliter D eidem offerens, subito, cunctis rite peractis obtentu Confessoris Christi sanctissimi restituta est sanitati, ut saccum silagine plenum, quem S. Gummaro pro gratiarum actione offerret, suis humeris impositum ad praefatam ecclesiam, pluribus intuentibus, deferret. Præterea hac ultima die Maii adolescens quidam viginti annorum, dictus Andreas Minten, sedecim annis sospitare membrorum suorum frustratus, ut, nisi aliorum adminiculo suffultus, incedere minime valeret, cum aspicaret tot ac tanta diversarum curarum * genera, preces supplices in praefata basilica coram beati Confessoris reliquis toto cordis affectu ingeminans, optatam meritis sanctissimi confessoris Gummarii recepit sanitatem. Dehinc sequenti die ejusdem anni, videlicet prima Julii quidam honestus vir dæmoniacus, Jacobus Rumoldi, oppidanus Lirensis, auditu aurum non mediocriter privatus, precibus devotis imploravit auxilium sanctissimi confessoris Christi. Gummarii, et confessum usui pristino sibi redditus est auditus.

6 Secunda die mensis Junii ejusdem anni adolescens quidam quindecim annorum, clausus existens, et a parentibus de villa Contik b delatus ad reliquias S. Gummarii gratia percipienda sanitatis, qui, pede ad palmam manus altero breviore nimis, cespitabat, et idcirco recte gradiendo officio frustratus erat. Pro hoc igitur oratione a cunctis devote magnoque affectu cordis Deo ac beatissimo. Gummaro effusa, nec non et hostiarum oblatione soluta, inunctanter pedi clando alteroque breviori prolongatio additur, et, cunctis ibidem eventum rei exspectantibus, adolescens sanus et incolmis resilit, et Deus in Sancto suo illico gloriosus existit. Præterea quinto die Junii constat, quædam honestam matronam, nomine Margaretam, de villagio, vulgariter Vreemde nuncupato c, omnibus suis membris contractam curru ad ecclesiam saepè dicti Confessoris evectam et a pluribus coram sacris ejusdem reliquiis delatam, orationibus devotis pro ea cum hostiarum sacrificiis humiliiter fusis, meritis B. Gummarii sanitatem membrorum suorum integræ adeptam, domum sine eujusquam sublevamine repetentem *. Eodem die quidam civis Dantrensis d, dictus Nicolaus Janssen, decem annis crurum exercitabilibus languoribus fatigatus, qui facultatem bonorum suorum in medios expenderat satis abundantem, nullam tamen medelam persenserat; imo ipsorum magis decisionem expectabat de die in diem. Hic, percepta creberrimorum miraculorum fama, meritis beatissimi confessoris Gummarii spem firmam concipiens sanitatis, ac de misericordia Dei confidens, cum labore expensisque non modicis basilicam ejusdem visitavit, nec non fontem, quem S. Gummarus, divina virtute fultus tamquam insigne prodigium de terra ebullire fecit, adiens, crura sura cum ejusdem aqua ablueens et perfundens, sospitatem diu conceputam magno cum gudio adeptus, magnificeque Deum in Confessore suo glorificans, lætus ad propria remeavit.

7 Anno, quo supra, decima die mensis ejusdem Junii mancus quidam fuit Bruxellæ, dictus Joannes Hugens, qui quatuordecim fere annis apodiamentis baculorum gressus suos dirigenς, altero crurum ejus breviore existente, reliquo uno pede fetidissimas nihilominus habens

curationum

E
claudus, mulier
contracta,
laborans cru-
ribus,
b

F

l. repetuisse

A bens fistulas undecim, aspectui intuentium propter foetorem continuum et saniem exinde prorumpentem a bominabiles, omni medicorum, in quos magnam facultatis sua substantiam expenderat, industria cessante, quod multorum discretorem notitiam non latuit, nec non fere omnium civium Bruxellensium utriusque sexus, a quibus saepius pro vita sua necessariis almoniam expeterat. Hic itaque antedictus Joannes decisionem languidi cruris dietim prestatolans atque formidans, mirabiliter laudabiliter tantorum signorum et prodigiorum B. Gummarii rumore a diversis personis percepto, confusus in Domino et spem suam in B. Confessoris subsidio constituens, iter ad visitandum basilicam ejusdem confessoris Gummari in saepedicta civitate Lyrensi non sine magno labore arripuit, sanitatem ac restorationem sua valetudinis ab eo sperans.

claudius,

B Quid multis immorer? Intranti denique illi ecclesiam, et orationem supplicibus suspiriis Deo coram S. Gummarii reliquis ingemantibus confessionemque suorum peccaminum secundum Apostolicum praecepsent facient, nec non communione sacrosancti corporis et sanguinis Domini Christi sumenti accedit quiddam mirabile et inauditum, plurimis fide dignis in eadem ecclesia presentibus. Nam, eo adhuc in oratione persistente, panni fasciales, quibus languidum membrum fuerat involutum, miraculose disrupti sunt, et ipse integrum firmamque, breviori crure ad eequalitatem alterius distento, nec non omnibus plagiis sopitis, virtute divina et meritis hand dubium beatissimi confessoris Gummari adeptus est sanitatem. Fit itaque tam spiritualium quam popularium concursus ad tam novum et insolitum prodigium, spirituales odas una cum sanato consona voce omnipotenti Deo, nominisque sui confessori Gummario depromedium. O quam incomprehensibilis misericordia Dei, et quam stupenda ejus magnificentia, per quem in Sancto suo tanta clarescant miracula, cuius nomen sit benedictum in secula. Amen.

*puer, cuius erat humero
erat annexum:
hydrops:*

C 9 Eodem die, quo supra, contigit, quod quidam Mechliniensis, dictus Quirinus van Gaeveren, filium suum, cuius caput humeris adhaerebat, nec illud quoquo modo erigere vallebat, ad ecclesiam S. Gummari adduceret, ob recuperande valetudinis spem et fiduciam. Qui quidem juvenis, in via cum genitore suo moram faciens, asseruit sublevaminis aliquae sentimentum se habere, ac tandem una cum patre genibus procumbens coram capsa reliquiarum B. Gummari, oblatione cum orationibus praeviis debite persoluta, caput recepit diu optatae incolumenti restitutum, ac si nullam antea sensisset jacturam. Gratias itaque quamplurimas Deo et beato referentes nominis sui confessori Gummario ad propria hilariter sunt reversi. Ceterum anno, quo supra, die decima quarta mensis Junii quidam Walterus Struyne van Hove ad S. Laurentium e, hydropticus multo tempore, genitalibus ad unius capitis magnitudinem intumescentibus, visitans devote cum precibus et blada ad sui corporis gravitatem offerens, in ejus basilica adeptus est ipsius interventu celerem liberationem, domumque cum multa gratiarum actione sospes est regressus.

10 Quinta die Julii ejusdem anni mulier quaedam Mechlinensis, Barbara nomine, gestans in cruribus viginti duas fistulas, vovens-

que limina beatissimi confessoris Christi visitare, subsidium mox persensit, nec tamen votum persolvit. Verum quia scriptum est, " Vobis vete et reddite f, cum tutum non sit promittere Sanctis et non satisfacere, tantis rursus coepit molestari doloribus, livoribus et pœnis, ut usum gradendi, que non antea caruerat, penitus amitteret. His denique attentis, omni cum celeritate nec non devotis precibus debitum votum persolvere festinavit, et, plagiis fistularum fonte sanctissimi Gummari ablutis, valetudinem, quam magno conceperat desiderio, consecuta est. Ceterum septima die Julii ejusdem anni vir quidam, nomine Henricus Verhaghe, filium habens septem annorum, qui prunellum una cum lapide degluterat, ac per hoc quasi semimortuus in terram corruerat, perplexus nimirus pater et attonitus, hoc infortunio viso, vovit, una cum filio ac tota familia domus sua basilicam se Confessoris antedicti visitaturum, et statim post votum prunellum per guttur pueruli exiliit, ac sanus effectus est. Dehinc impleta sunt, quæ promissa E fuerant a patre.

11 Dehinc ultima die Septembbris unum quasi ceteris contigit mirabilius. Nam quidam civitatis Coloniensis emissarius, nomine Godefridus de Dliva, vocalem arteriam habens obstrusam, ut nedum edere, sed nec loqui valeret, potu tantum tenui a festo præterite Nativitatis Domini resuscitatus. Tunc enim inciderat in armigeros, qui eum, manibus post tergum restrictis, ac gutture suo arbori cum fune fortiter tribus diebus totidemque noctibus alligato, despoliaverunt, ipso postmodum illam agritudinem gutturus retinente. Miraculis itaque præclaris saepdicti Confessoris Christi per omnem circumquaque regionem crebrescentibus, diversis quoque agritudinibus præsidio et adminiculo beatissimi Gummari curatis, prefatus Godefridus non sine magno affectu per tantarum terrarum spatia acceleravit adire basilicam ejusdem Confessoris in oppido Lirensi, et supplices cum oblationibus et cereo coram sanctis reliquis, genibus provolutis, preces cordiales depromens, nec non ultiro ad ipsius fontem extra prædictum oppidum progredivs, et aliquantulum aquæ deglutiens, subito loquebatur recte, ac usum recepti manducandi. Recessit igitur inde magnificans et glorificans Deum, qui per Sanctum suum tanta mirabilia operari dignatus est.

12 Quidam mercator erat in parochia de Berse prope Oorschot g, cui nomen erat Joannes Godefridi, qui quodam tempore pro mercimonio suis pergens in Frisiam, incidit in latrones inter Zwollas et Daventriam h. Captus est itaque ab eis, et, oculis obstructis, ad loca incognita perductus, qui ipsum illuc tribus hebdomadibus nihil penitus videntem tenerunt, omnia sua diripientes. Tandemque squalori carceris eum mancipantes, ac diversis pœnis eum nihilominus affligentes, magnam summam pecuniarum ab eo extorquere satagebant. Accidit denique, finito tempore trium hebdomadarum, ut is, quamvis antea saepius miserabiliter atque immaniter punitus fuisset, ex tunc tamen magis exquisite torquebatur*, vincitus super scannum quatuor funibus fortissimis ad tur

A. ANONYMO
mulier fistulas
laborans, puer
pene castinatus.

f

*to quela desti-
turns,*

a latronibus

g

h

A ANONYMO.

constituit in Deo et in confessore ipsius beatissimo Gummario, ob cuius merita plures diversorum morborum languore detenti sospitatem adipiscuntur, ac in periculis constituti spe sua non fraudantur, suppliciter ac devote auxilium supernum pro sua liberatione invocans, ut meritis sanctissimi Confessoris posset manus punitientem se evadere, vovensque, vita comite, se post liberationem reliquias prefati Confessoris devote visitatrum.

**captus, orbatus
oculo.**

13 Quod cum mente revolveret, vincula subito sunt disrupta, quibus ligatus erat; quod videntes prædones iniquitatem pleni alium funem arripuerunt et pedes ejus circumligaverunt, ac trahentes eum pedibus sursum, capite deorum suspenderunt: qui quidem funis, sicut priores, disruptus est. Tandem manus ejus a tergo constringentes, grandi saxo ejus pedibus apposito, ipsum per transversum in pertica levantes pertraxerunt, et, ut prius, vincula disrupta sunt. Quod considerantes prefati prædones et causam hujus rei ab ipso cognoscentes, eum liberum abire permiserunt, ducentes

B illum, prefato modo obtutibus obstructis, ad locum, in quo eum repererant. Qui videlicet Joannes, desiderio suo adepto, votum peregrinationis devote persolvit, immensas Deo ac ejus confessori Gummario referens gratias. Quemdam virum, Joannem Kerman nuncupatum, quem morbillorum diutius languor invaserat ac unum oculorum ejus occupaverat adeo, ut per decem hebdomadas videndi usu caruerit, constat, in praesentia reliquiarum S. Gummari luminis beneficium obtinuisse. Nam prefatus Joannes, oculi officio destitutus, sese devoverat beati Confessoris basilicam cum pondere siliginis, quantæ ipse foret gravedinis, visitaturum; quod cum facere maturasset, usum videndi recepit, ac Deo et sanctissimo Gummario magnificas gratias egit et letus ad propria remeavit.

**infantula apo-
plectica, sacer-
dos fistulis lu-
borans,**

14 Infantulam quamdam trium annorum ex Zelandia, gravi quadam infirmitate, quam physici apoplexiā nuncupant, uno in latere corporis percussam et omni ejusdem lateris vitali sensificatione destitutam, insuper usu loquendi privatan, quam parentes sui ob ejus incolumitatem recuperandam Deo et Gummario devoverant, ecclesiam ipsius cum orationibus et sacrificiis debitis expertentes, constat meritis ejus fuisse sanatam ac loquendi facultatem et usum adeptam. Quare non immerito de tam munifico beneficio gaudentes et admirantes, Deumque ac ejus Confessorem omni cum devotione collaudantes, votis peractis, ovante domum propriam expedebant. Praterea quidam sacerdos Nivelensis i. Bartholomaeus Lamberti denominatus, in uno crure tringita et amplius abhorrendas habens fistulas, quibus nullus medicorum, in quos non modicas pecunias expenderat, curationem impendere valuit, audivit de tanta tamque multiplici miraculorum operatione, quæ meritis B. Gummari continue actitabatur, moxque omni medicorum confidentie renuntians et ad verum ac spiritualem medicum sese convertens, vovit reliquias sacrosanctas beatissimi Gummari, in ecclesia Lirensi reconditas, se visitatrum, quatenus ob ipsius merita Deus suæ infirmitatis optata dignaretur præstare remedia. Itaque, voto emiso, se sopori dedit, et post haec, sole, nocte transacta, diem præstante, integrum suo livido cruri sensit accessisse sanitatem. Cupiens igitur fideliter perfice-

D re quod voverat, omni dilatione semota, basilicam prefati Confessoris cum devotione visitavit præcipua, Deo et B. Gummario laudes cum sacrificiis oblationum offerens, ad propria laetus repedavit.

15 In parochia de Boechout k exstitit quidam, Gerardus Fabri vocatus, cui erat infantulus octodecim mensium, qui ex parentum seu domesticorum incuria quoddam inopinatum incurrit periculum, ut videlicet in vase quodam aqua replete lapsus submergeretur. Cumque a parentibus undique requireretur, ac tandem in vase suffocatus aquis cerneretur, fit undique luctus omnium et lamentatio cum ejulatu magno conquerentur, parvulum tam innocenter occisum propter incuriam custodum. Quid plura? Accurrunt vicini et propinquui puerulum aqua submersum intueri cupientes, et non erat vox, neque sensus. Consilio itaque prestito, extrahitur infans, nullum vitalis animalis signum pratendens, sed facie ad instar nigri panniculi fuscatæ fere dimidiae horæ spatio perdurans ab omnibus mortuus judicatur.

Quapropter Deum et B. Gummaram, per quem E Dominus copioso et inaudita miracula operatur in diversorum morborum et casum eventu, invocantes prefati parentes, ejusque misericordiam ferventi affectu ac lachrymosis vocibus implorantes, devoverunt ipsum puerulum sanctissimo Gummario, ut ejus interventu extincto infantulo divine pietas subvenire dignaretur, ipsique ab animæ et corporis anxietate liberarentur. Mira res! Denique voto emiso, statim apertis oculis arridet parvulus tristibus parentibus, cunctis familiaribus eorum non sine magno et admirabili gaudio id B. Gummari meritis evenisse, asserentibus. Fit igitur omnibus, prius quidem dolore ac gemitu detentis, triplum ad lætitia, singulis in voce exultationis et laudationis prorumpentibus, et dicentibus:

Gratias tibi Deo, qui humilium et contritorum

es consolator, offerimus immensas, qui ob sancti Confessoris tui merita nos consolari dignatus es, et liberare ab ingranti miseria. Tandem prefatis parentes sancti Gummari in oppido Lirensi ecclesiam una cum puerulo, in quo pertratum fuerat tam evidens miraculum, visitantes, suasque preces et oblationes humiliiter F offerentes, reversi sunt ad proprii domatis limina, puer incolumente perseverante non sine cunctorum intuentium stupore et admiratione.

ANNOTATA.

a In Franconatu Brugensi sito, ac eodem seculo xv a Petro Bladelino equite in oppidi formam primum redacto. Aliud ejusdem nominis oppidum in Zelandia visitur.

b Medio fere Mechliniam inter et Antverpiam itinere.

c In decanatu Lirano.

d Daventria Transisalanæ provinciæ oppidum est ad Islam fluvium.

e In decanatu Antverpiensi Antverpiam inter et Liram.

f Psalm. 75, §. 12.

g Buscoducensis olim diaœcesis pagum, a quo ad fluvium Beerzenon procul absunt pagi Beerze, Oosterbeerze, Westerbeerze, Middelbeerze: priorem ex his hic significatum puto.

h Ultrumque oppidum in Transisalania situm est.

*puer submer-
sus, experim-
tur.*

A i Nivella Gallo-Brabantie oppidum est.
k In decanatu Lirano.

CAPUT II.

Miraculorum pars altera.

*Mulier morti
proxima, hy-
dropis,*

Simile pene accidit de muliere quadam ex ci-
vitate Aldenardensi provinciae Flandrensis,
quæ dicebatur Barbara van Keye, quæ tanta
infirmitate attrita erat, quod nullus in ea vi-
talis motus percipi posset; sed a cunctis ipsam
inspectantibus aestimaretur jam iamque defun-
cta. Qua de re germanus ejus, qui ipsam affec-
tione fraternali diligebat, sororem suam Deo
et B. Gummaro confessori commendavit ac de-
vovit, deprecans humiliter ac promittens, quod,
si eam vivam et sanam adhuc intueri posset,
ipsam esset cum tanto certa pondere, quanto
B ille gravis esset, ad limina basilicæ S. Gumma-
ri perducturus. Mirum in modum, vix emisso
voto, mulier, quæ ab omnibus penitus mortua
putabatur, apertis oculis fratrem suum intuens,
loquebatur et sensim sanabatur. Quam ob rem
sine quavis dilatione suam promissionem adm-
plere cupiens, frater cum sorore anno Domini
millesimo quadragesimo sexto octavo die
Junii ad templum S. Gummarum apud oppidum Li-
rense cum oblationibus et multiplicibus gratia-
rum actionibus advenere. Quidam insuper hydro-
picus, Henricus van den Sype denominatus ex
Heveren *a*, villagio sic dicto juxta Mechliniam,
tota exstitit hydropis mole depressus, ut
sese vix in aliquam partem movere posset. Audiens itaque, tanta per S. Gummarum miracula
coruscare, spem suam in Domino ac Gummaro
integraliter reponens, devovit, se quantocius
cum hostiarum oblationibus reliquias ipsius B.
Confessoris visitaturum. Vix autem promissionis
verba finierat, et ecce, cruribus ejus quasi quo-
dam cauterio apertis, superfluus humor exitum
petivit per S. Gummarum interventionem, et exinde
perfectam consecutus est sanitatem. Suum
C itaque votum omni cum devotione adimplens,
ac gratiarum actiones Deo ac sancto ejus Con-
fessori persolvens, ad propria est reversus.

*puer calculo
laborans,*

17 Præterea in oppido Hollandæ, nomine
Delft, civis quidam erat, qui dicebatur Theo-
doricus Gerardi, qui habebat filium decem an-
norum dolore calculamentabiliter laborantem,
nullumque medicorum peritia subsidium obti-
nentem; omnes quoque intuentes, et precipue
genitorem in compassionem et gemitum trahen-
tem. Hic denique Theodoricus magna cum de-
votione Deum ac beatissimum ejus confessorem
Gummarum invocans ac deprecans pro reme-
dio liberationis filii sui, devovit præfatum in-
fantulum ad ejusdem Sancti ecclesiam cum ob-
lationibus debitibus se delaturum. Igitur, voto
emiso, liberatur eodem die filius ejus, ita ut,
nullo dolore pungente, meatu urinali emitteret
calculum, quantitatem unius lapilli dactyli ha-
bentem. Quare exhilaratus pater cum filio vo-
tum persolvere gestiens, calculum illum, ma-
nu artificis in argento redactum seu inclusum,
in memorabile testimonium tam subitanæ gra-
tiae ad ecclesiam sepelicti Confessoris detulit,
orationibusque suis cum oblationum muneribus

exhibitis, laetus et gaudens, ac Deum in Sancto
sua magnificans ad propria reversus est, calculo
illuc relicto in testimonium veritatis. Acta
sunt hæc anno Domini millesimo quadrage-
simi septuagesimo sexto, vigesima prima die
mensis Junii.

18 Item ultima die Maii anni LXXV *b* mu-
lier quedam novem annis solatio virum et
membrorum destituta suorum, officium gradien-
di vix sine adminiculo appodialium complens,
orationum suarum vota et oblationum sacrificia
Domino et S. Gummaro ejus confessori humili-
ter representans perfectam et stabilem recepit
sanitatem. Simile accidit de alia muliere, quæ
denominabatur Barbara Firmans, eodem die,
quæ gradiendi usum longo tempore propter
membrorum impotentiam amiserat, devote reli-
quias sepefati S. Gummaris adiens, suasque pre-
ces humiliiter offerebant, perfectam obtinuit sani-
tatem, et ad propria sine cuiuslibet adminiculo,
quo prius non caruerat, cunctis admirantibus,
repedavit. Idem pene accidit de quadam mulie-
re Lirensi eodem die, Heylwige nomine, simili
modo curata. Alia quedam mulier, que diceba-
tur Elyzabeth Scuts van de Polderbossche *c*,
anno, quo supra, quinto die Junii, quia clauda
erat, in vehiculo delata ad reliquiarum S. Gum-
mari præsentiam, et suas Domino ac beato ejus
Confessori orationes et oblationes offerens, non
est a suo desiderio frustrata, sed membrorum
suorum perfectam obtinuit sanitatem. Quæ,
cum se cerneret sospitati redditam, non est in-
grata reperta; sed magnificas Deo et S. Gum-
maro gratias rependens reversa est cum gaudio
ad propria.

19 Eodem die, quo supra, de villa Conti-
laborans cru-
ke d apparuit mulier, Katharina Sans nuncu-
pata, quæ ob crurum suorum execrabilem do-
lorem firmam habens spem in S. Gummarum sub-
ventione devovit, se cum omni devotione ac
hostiarum oblatione sacratissimam capsulam,
reliquiarum B. Gummaris contentivam, visitatu-
ram; cujus voti non immemor studuit omni
cum celeritate implere quod promiserat. Hæc
itaque veniens ante præfatas reliquias, cum
orationes supplices et oblationes suas præsenta-
ret, nec tamecum aliquid eadem die sublevamen-
tide perciperet, nihilominus tamen in Deo et
ejus confessore S. Gummaro spem totam et fi-
duciam reponens, et perseveranter orationibus
continuatis diebus insistens, tandem dehinc
octava die suorum crurum obtinuit curationem.
Quæ Deo et B. Gummaro laudes non exiguae
jucundo corde decantans ad propria lætanter
est reversa.

20 Anno et mense, quo supra, nono die ejus-
dem mensis quidam civis Gandensis, Theodori-
cus nomine, basilicam S. Gummaris devote
adivit, qui longo tempore gravissimo viscerum
suorum dolore anxie laboraverat, et ob nimiam
et continuam doloris impulsione suorum ope
membrorum caruerat, ut sine appodialibus in-
strumentis incidere non valeret. Hic, inquam,
se Deo ac B. Gummaro cum importunis preci-
bus commendans, et flexis genibus coram san-
ctis reliquiis perseverans, et suimet oblitus
propter inexpectabilem divinæ virtutis ac S.
Gummaris gratiam suæ naturæ variationem sen-
tiens, nimurum quasi in extasi constitutus exi-
steret, attonitus erat et perplexus. Mira res et
stupenda! Denique, cunctis illuc præsentibus
et cernentibus, ab oratione sanus et incolu-
mis

A. ANONYMO.

mis exsurgens sensit, omnimodam se recepisse suæ infirmitatis sospitatem. Fit itaque populorum clamantium ac Deum laudantium concursus, catervatim gestientium, quæ per S. Gummarum merita fiebant mirabilia. Quia de re præfatus Theodoricus miraculum hoc, quod in eo divina operata est gratia, coram venerabilibus dominis et canonicis ecclesiæ collegiatæ S. Gummarum Lirensis ob certissimæ veritatis testimoniū, qualiter fuerat, referens, et gratiarum laudes ipsi Domino ac ejus Confessori sanctissimo decantans, ad domum, sanus et suorum membrorum compos effectus, reversus est propriam.

lateris usu de-sistuta, contra-cta, claudus,

21 Præterea eadem die mulier quædam de villagio, Boome *e* vulgariter nuncupato, quam longus et inevitabilis dolor detinuit adeo, ut præ illius magnitudine ac diutinitate vigorem lateris unius omnino perdiderit, ac sine alterius sublevamine ac baculi sustentamento sese mouere minime potuerit, quia se cordialiter Deo et S. Gummaro devoverat, orationesque ac oblationes suas coram S. Gummaro confessori reliquiis devote obtulerat, pristinæ reddita est sanitati, et non sine magno [gaudio] et multipli gratiarum actione absque aliquo adminiculo ad propriam domum repedavit, plurimis fide dignis clericis et laicis tantæ rei signum intuentibus. Alteri cuidam mulieri, quæ dicebatur Elyzabeth Berrevoets de Ranst *f*, septem annis per membra contractæ, frequentanti ecclesiastica limina S. Gummaro confessoris, suaque preces cum hostiarum muneribus devote eidem offerenti per intercessionem utique beatissimi Confessoris prefati restitutum est perfectum gradiendi officium. Quidam civis Antverpiensis, qui dicebatur Thomas Moerlyn, septem annis debilis pedibus exstitit adeo, ut absque sustentaculis iter agere non valeret. Hic vir Deo ejusdem confessori sanctissimo Gummaro sese commendans, beatissimam glebam reliquiarum ejus, apud Liram in ecclesia sua quiescentem, totu[m] nisu, quo potuit, visitans, et cordialiter devoteque orationum preces multipli- cans, diu optatam adeptus est sanitatem, et non sine multorum, Deum secum collaudantium, admiratione ad propria, sustentaculis in C prefata ecclesia relictis, sospes et incolumis repedavit.

membris tuni- di tres,

22 Ceterum decima quinta die supra memorati mensis scilicet Junii, matrona quædam Antverpiensis, quæ denominabatur Catharina Hanssens, intolerabiles sustinens dolores uno in brachio adeo, ut præ nimia torsione, propter quam ipsum brachium tumidum reddebatur, mira unius anni spatium illud ad caput erigere minime valeret. Haec, inquam, matrona magno cum affectu limina S. Gummaro adiens, et sese Deo ac ejus confessori Gummaro commendans, oblatione cerei brachii cum oratione multipli peracta, cupitam recepit in plurimorum fide dignorum presentia sanitatem. Die vero decima sexta ejusdem mensis pene simile contigit viro cuidam Bruxellensi, qui dicebatur Guilhelmus van den Leempotte, quique ob sui cruris tumorem per unius anni spatium claudus incessit. Hic devovens, se basilicam S. confessoris Gummarum visitaturum ob spem convalescentiae, cum iter arriperet cum devotione, antequam ad terminum desideratum perveniret, sanitatem integrum non sine magna admiratione consecutus est. Nihilominus tamen vo-

tum suum ardenter et cum gratiarum actione D ac laude ipsi Deo sanctoque ejus confessori Gummaro persolvit. Die vigesima ejusdem mensis quædam de Heyst *g* habens magnum tumorem, quem nullus medicorum sanare poterat, ex cordis intimis se Deo et B. Gummaro devovens, ac limine ipsius cum precium instantia visitans, nec non infirmam partem sui ventris de aqua fontis, quem S. Gummarus de terra divina virtute ebullire fecit, humectans, sospitatem integrum meritis antedicti Confessoris gvisa est recepisse.

23 Præterea die vigesima prima ejusdem mensis mulier quædam Antverpiensis, quæ denominabatur Margareta van den Dale, contracta, nec non et apoplexia percussa, spem suam de recuperanda sanitatem in Deo et beatissimo Gummaro defigens, restituta est duplice sanitati, pluribus existentibus testibus, qui hoc videbant. Quæ quidem mulier magna cum devotione ob gratiarum actiones debitas referendas sepeditam ecclesiam visitavit, coram omnibus magnum sibi a Deo beneficium per sancti sui Gummarum merita collatum manifestans. Porro die vigesima tercia ejusdem mensis Junii quidam vir Antverpiensis, dictus Joannes van den Perre, per tres annos claudicabat in pedibus, qui devote reliquias S. Gummaro, appodiamentis sustentatus, in ecclesia sepe dicta visitans, orationumque preces suppliciter pro incolumente Deo beatoque Gummaro libans, optata, plurimis illuc præsentibus, sanitatem est consecutus, domumque propriam, sustentaculis in ecclesia relictis, latenter expetivit.

24 Dehinc non silentio prætereundum, quod vigesima quarta die ejusdem mensis quidam vir Mechliniensis, dictus Petrus de Scheppere, longo tempore multisque diebus magno dolore cruris propter exercabilem saniem defluente, quod omni medicorum arte mederi fuerat ineptum, in quos etiam magnum facultatis suæ partem spenderat, [eruciatus] cum de die in diem ipsius cruris prestolaretur abscisionem, magna cum fiducia recuperandæ sanitatis devote limina basilice S. Gummaro adivit, ibique orationum suarum precibus suppliciter coram reliquiarum ipsius capsula fusis, et eodem crure fonte S. Gummaro abluto, et oblatione cum F cereo crure illic peracta, restituta est eidem cruri sanitas diu affectata, et ipse cum multa gratiarum actione ad propria est reversus. Eodem die, quo supra, Gregorius Fabri, civis Bruxellensis, multas habens in suis cruribus fistulas, devote reliquias S. Gummarum visitavit, qui cordis intentionem Deo et B. Gummaro obnixis precibus explicans, voti sui obtinuit de gratia ipsorum intentum, sive sospitare, præsentibus fide dignis, suscepta, ad propria est reversus laudando Deum et confessorem suum B. Gummarum.

25 Præterea vigesima octava die ejusdem mensis mulier quædam habitatione Bruxellensis, sed natione Insulensis *h*, contracta erat in brachio, quæ propter inexplicabilem, quem sentiebat, dolorem nedum operari, sed nec quidem dormire valebat. Quodam ergo die, cum se sopori dedisset, nec ob nimiam pœnam somnum sumere potuisset, coepit in stratu suo cogitare, quoniam modo, vel quibus mediis sumum posset sortiri desiderium, ut a tanta pœna et angustia liberaretur. Venit itaque tandem in mentem ejus, quomodo tot et tanta nostris temporibus

*contracta si-
mul et apople-
xica, claudus,*

*cruribus mole
afficta duo,*

*brachio con-
tracta, clauda,*

^{* supplex didicimus} A temporibus per S. Gummari merita clarebant miracula, et qualiter omnes, qui ejus depositunt auxilium, a suo non fraudatur desiderio. Qua de re mulier præfata totis cordis sui medullis sese Dei ac beati nominis ipsius confessoris Gummari, cum oblatione videlicet unius cerei brachii et argentei denarii, commendavit gratiae, quatenus per eam doloris sui brachii posset accipere sublevamen. Mira res! Vix mulier verba sua sponsonis finierat, et, ecce, quod diu desideraverat, brachii videlicet incolumentem consecuta est. Benedictus itaque Deus, per quem ob sui confessoris Gummari merita tanta miracula coruscant. Præterea secundi die Julii quamdam feminam Antverpiensem, cui nomen Catharina Nouts, annis octo pedibus claudam, et sine ligneo adminiculo incedere non valentem, atque ob suorum crurum valetudinem basilicam S. Gummari adeuntem scimus, et veridicorum relatione sui voti compotem fuisse *, que ex magnifica gratia, sic collata, devota et hilaris effecta, Deum sanctumque Gummaram collaudavit, ac sustentaculo, quo iter agere consuevrat, illic in ecclesia relicto, cum gaudio ad propria domatis limina repedavit.

ⁱ B 26 Porro, ut paululum retrocedamus, prima die Julii ejusdem anni prænominati quidam Cornelius nuncupatus, de Yspen ⁱ oriundus, ob suorum crurum debilitatem magnosque dolores, quibus continue vexabatur, non solum cum apodiamentis, sed etiam cum nola, quemadmodum infecti morbo S. Antonii incedere conseruerunt, per vicos et plateas pro sui victus necessaris iter agere solebat. Hic itaque tanta miracula ob S. Gummari merita per diversas provincias coruscantia percipiens, se ex integro cordis affectu ad ipsius Sancti basilicam ob recuperandæ sanitatis spem convertit. Insuper tandem cum labore ac suspiriis ad eamdem basilicam perveniens prostravit se humiliiter in sanctuarum reliquiarum præsentia, Deum sanctumque suum Confessorem supplicibus precibus flagitans, ut, per quem tot ac tanti infirmi ac debiles suum consecutu sunt desiderium, ipse non privaretur voto suo, sed propter gloriam Dei augmentandam potiretur beneficio tam optato. Porro mirum in modum prælibatus Cornelius ab oratione, quam ex intimis sui cordis profuderat, sensit se, multis testibus præsentibus, sanatum. Quapropter multiplices Deo et S. Gummario gratiarum referens actiones, apodiamentis suis et nola in testimonium certissimæ sanitatis consecuta in ecclesia ejusdem relicitus, ad sua lætanter est reversus.

^k C 27 Præterea quinta die Julii Algidius Bliers, civis Bruxellensis, suorum oculorum lumine fere privatus adeo, ut nisi ad manum alterius gressus ejus dirigeretur, viam bene incendi tenere minime potuisset, cum tantorum mirabilium insignia ob S. Gummari merita rutilare conspexisset, devote suum Deo ac ejus Confessori desiderium explicans, et commendans, ecclesiam S. Gummari se aditum promisit. Voti vero sui compos effectus, statim solus, nullius adjutorio fultus de Thenismonte ^k ad ecclesiam præfataam pervenit, orationumque suarum libamina, nec non hostiarum munere illic persolvens leto animo ad propria reversus est. Porro eodem die venit quidam vir Petrus de Pomerie ex villa, que Themseca ^l dicitur, tribus annis membrorum suorum minime compos. Hic denique, postquam diversos curationum exco-

gitasset modos, et quadam nocte lecto decumbens, quid propter nimium dolorem urgentem agendum sibi fore, anxie pertractaret, statim menti ejus ineedit rumor de præclaris B. Gummari miraculis et virtutibus, quibus utriusque sexus hominibus quotidie subveniebatur in diversis regionibus; qua de re ipse hæc eadem apud se revolvens spondit, nunquam se co mesturum carnes, nisi prius reliquias B. Confessoris in urbe Lirensi visitaret, et illuc de peccatis suis, propter quæ in corporibus languores plerumque generantur, cum debita contritione confessionem faceret. Et ecce miraculum. Vix enim præfatus Petrus verba sponsonis finierat, et, nullo temporis intervallo mediante, convalescentiam est consecutus. Promissionis itaque sue non immemor omni cum festinatione ad ecclesiam S. Gummari pervenit et confessionem suam cum oblationibus debitibus, ac orationem supplicem cum gratiarum actionibus faciens, ad destinatum locum, unde exierat, incolumis est reversus.

E 28 Die insuper eodem Joannes, cognomento Sien, Diestensis ^m tribus annis cum apodiamentis gressum faciens ob nervorum suorum contractionem, et quasi tantum retrorsum, quantum antrosrum gradiens, reliquias in ecclesia saxe dicta S. Gummari reconditas spe adipiscendæ sospitatis adiit, et supplices preces cum hostiarum oblatione devotius, quo potuit, Deo ac B. ejus confessori Gummari fundens, adeptus est subito diu optatæ sospitatis beneficium, et, in testimonium veritatis apodiamentis suis illic relictis, sanus et incolumis ad propria remeavit. Simile per omnia contigit cuidam mulieri Mechlinensi, que pluribus annis in pedibus impotens, officium gradiendi non recte per agere potuit, nisi fulciretur asterius adminiculio aut baculorum sustentaculo. Que tandem limina præclaris confessoris Gummari cum recuperandæ pristine potentie fiducia visitavit, et orationum suarum precibus suppliciter fusis, sanitatem adepta est optatam. Magnas igitur Deo, ejusque Confessori gratias referens, baculorum instrumentis illic dimissis in tantæ rei signum, ad domum propriam sospes et lœta repe davit. Die vero decima quinta Julii quidam civis Bruxellensis, dictus Guilhelmus Erum, diu dolore unius cruris fatigatus, quod quidem obtutibus hominum abominabile fuit ad videndum propter saniem exinde per viginti fistulas erumpentem, fiducialiter agens, ecclesiam S. Gummari adivit. Qui solotenus prostratus in reliquiarum ejus præsentia suas preces effudit, et posthæ de aqua fontis ejus accessiens, crus suum lividum ac dolore fatigatum de ipsa fonte aqua cum magna fiducia lavit. Denique incontinenti meritis præclarissimi confessoris Dei Gummari obtinuit sanitatem integrum, ac si priedem nullum omnino in suo crure sensisset dolorem aut livorem habuisset. Hic itaque letabundus et laudans ac gratias magnificas Deo referens ad proprii domatis fines remeavit.

F 29 Dehinc ejusdem mensis die decima se ptime quidam vir Antverpiensis, qui dicebatur Adrianus, cognomento de Pleckere, quatuor ferme annis suorum pedum vigore destitutus in tantum, ut nedum illius temporis medio non sine apodiamentis incedens, verum etiam tanto dolore ac languore fatigatus, ut longo tempore omnino decumberet lecto, tædio ex hoc magno afficiebatur. Hic denique tanta morborum genera

*ex diuturno
pedum dolore*

A. ANONYMO.

nera curata per meritam sanctissimi confessoris Christi Gummari audiens, magna cum fiducia Deum, ut per sui Confessoris interventum sue misericordie condoleret, ac debilitati auxiliaretur, exoravit. Quicquid tandem omni conamine, quo valuit, spe adipiscende sanitatis limina basilice S. Gummari devotus adiit, et illuc suam Deo ac ejus Confessori petitionem * in terra prostratus ait: O sanctissime Deus, ego peccator humili, et multorum criminum meorum conscientia, ob quorum magnitudinem et numerositatem tanta debilitate fatigor, tuam invoco clementiam, ut me digneris exaudire in hac hora et per merita praeclarissimi confessoris tui Gummari, per quem tam innumeris crebrescent miracula, mihi peccatori animae salutem et corporis sospitatem praestare digneris.

lecto affixus,

supple pandens

supple stupore

clauda, puer languidus et monocularis,

30 Qui tandem ab oratione consurgens nullam sensit sui desiderii consecutionem; nec tamen ab importunitate precum desistens, tribus diebus orationem suam protelandam dignum aestimavit, quatenus quod unica et simplici obsecratione obtinere non poterant, saltem perseveranter orationem multiplicans, id, quod optabat, consequi posset, audiens Domini pollitionem in Evangelio: «Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit n». Demum tertia die sentiens paululum convalescentiae ad habitacionis domicilium est reversus, apodilibus instrumentis subinxus. Mira res dignissima! Nam hic Deo fidelis ejusque Confessori sanctissimo, videlicet Gummari, beneficii quoque accepti, quamquam parvuli non immemor nec ingratus, sed continue in oratione perdurans, ac Dei misericordiam pulsans, flagitabat obnoxia precibus recuperationem pristinam sanitatis. Porro Deus pius et misericors, nolens supplicem oratorem suum fraudare a desiderio suo, per interventum sui sanctissimi Confessoris tribuit illi optatam sanitatem. Itaque prefatus Adrianus de tanto beneficio sibi collato nolens ingratus reperiri, sospes repedavit sine apodictam ad antedictam B. Gummari basilicam, magnificas Deo ejusque Confessori referens gratiarum actiones cum oblationum munieribus.

C 31 Praeterea vigesima die prefati mensis Iulii quedam matrona Bruxellensis, cui nomen erat Elizabeth Tynnes, quadraginta annis incommunis unius curris sustinens erat pro eo, quod brevius tribus digitis in latitudine extitit, deferens ea de causa sandalia, quorum unum altero tribus digitis prestantius erat in altitudine. Audiens itaque tot et tanta, quæ per S. Gummaram quotidie flunt, miraculorum insignia, devovit, sese ob reparandæ salutis, ac removendæ tantæ incommoditatis auxilium limina sanctissimi Gummari oculis visitaturam. Voto igitur emiso, mox iter aggrediens per meritam et intercessionem sanctissimi Gummari melius et rectius solito incedere coepit, et absque longa mora, quidquid voverat, adimplevit, basilicam B. Confessoris reverenter visitans et precum laudes, gratiarumque actiones decantans, ac oblationum munera libans, integrum sospitatem se suscepisse gaudebat, in cuius testimonium veritatis unum sandaliorum, quod altius erat, illuc relinques, ad propriam urbem et domum leta remeavit. Ceterum vigesima tercia Julii puer quidam, natione Bruxellensis, Philippus de Burgundia nuncupatus, diu intensi languoris molestia fatigatus, unius-

que oculi lumine orbatus, sperando confidenter una cum matre sua in beatissimi confessoris Christi Gummari patrocino, ejus reliquias devote omni cum alacritate visitavit, et, orationibus suis coram eisdem fusis cordialiter, atque hostiis ac muneribus ablatis, hilariter, praesentibus pluribus fide dignis, illuc retulerunt quod, postquam in sanctissimi Gummari interventu confidentes sese Domino ac ejus confessori ob recuperandas sanitatis spem devoverunt, statim postmodum puer a gemina infirmitate sanatus sit, obtenta molesti languoris curatione, et luminis restitutione ocularis. Igitur divinorum promissorum non immemores, ne tamquam promissa debita minime solventes increpararentur, Deo et ejus Confessori sanctissimo gratiarum actiones magnificas rependerunt.

32 Tandem vigesima quarta die mensis eiusdem quidam honestus civis Mechliniensis, qui dicebatur Egidius de Palude, basilicam, in qua sanctissimas reliquias præclarri confessoris Christi Gummari reconduntur, devote, ut sponderebat, visitavit hac de causa, prout illuc retulit. Nam gestaverat venam quamdam subcutaneam per viginti sex annos ruptam et sanguinem evocem, sepius exinde molestiam non modicum perpessus adeo, ut nec in sedecim hebdomadibus aliquo longe pergere valeret. Audiens itaque prefatus Egidius per beatissimum Gummaram tam innumeris clarere miracula, tactus devotione cordis intrinsecus, sese Deo ac ejus Confessori commendavit, promittens ejusdem Confessoris ossa sacra se visitaturum, si vel aliquam saltem sublevaminis gratiam sensu percipere posset. Mira res! Nam suam vix orationem verbis expresserat, et eadem vena, nullo instrumento aperta, instanti aperta est in ipso sanguinem ad quantitatem unius Walpoldii o emitens, quam ipse modico restringens emplastro, integrerrimam a tam diu passa molestia sospitatem, hand dubium quin meritis beatissimi Gummari, adeptus est. Sieque, ut vorerat, ad pronominatum Sancti basilicam, nulla morula interveniente, cum innumeris gratiarum actione sanus et incolmis advenit. Praetera quinta die mensis Octobris ejusdem anni Dominus Joannes Patribays, presbyter et curatus in Heripont p, quinque ferme annis claudus pedibus existens, ut non sine baculorum sustentatione incedere valeret, devote limina sepedicti præclarri confessoris Christi Gummari visitavit, qui simplici corde preces coram ejus reliquis in terram prostratus effundens, sue miseranda debilitatis subsidium expetivit. Et, ecce, mox, ut ad aures pii Patroni devoti sui preces insuissent, in eodem loco, quod optavit, obtinuit non sine multorum admiratione, ac domum rediit cum gratiarum actione.

33 Haec pauca diversorum signorum ac prodigiorum, quæ glorirosus Deus modernis temporibus per beatissimum nominis sui Confessorem, S. videlicet Gummaram, Karoliensem ac Brabantensem germine inclitum ac præclarum q, manifestare ac quaquaversum dilatare dignatus est, extant quasi granum de massa et quasi stilla de fluvio: tanta sunt etenim, ut nulla mortalium lingua ea digne valerer exprimere, etiamsi Demosthenis facundiam possideret, egregii oratoris; ac tot quotidie augmentantur et accrescent, ut nemo ea plene dinumerare sufficeret, etiamsi totius Arithmeticae peritiam haberet: tot enim et talia sunt et fuerunt; ut arena

venam ruptam
gerens, presby-
ter claudus.

A nœ maris coæquarentur et copia mensuram excederet r. Denique ut de omnibus et singulis infirmitatibus taceamus, quas impossibile foret hic recensere ac dinumerare, quis vel in uno genere languoris detentos et curatos digne posset explicare, cuius diversitatem nec nomine tenus valeret appellare, nec cordetenus quidem indagare? Putamus enim Avicennæ, Galeni, seu Ypocratis hic cœspitare debere physicam peritiam, si conata fuerit investigare morbidas species, nedum curare, quas Deus omnipotens dignatus est per merita et suffragia dilecti confessoris sui Gummarii tam potenter, quam misericorditer ab innumeris utriusque sexus hominibus auferre et sanare.

quos ad gratitudinem hortatur auctor legat quemlibet

34 Proinde, separata majestate mysterii, videres et audires beatissimum Gummarum cuiilibet* indigenarum et advenarum exhortantem et dicentem verbum Euangelicum a Christo ad discipulos Joannis prolatum, ut virtus Dei modo manifestaretur ex his, quæ facta sunt, et laus ejus exinde dilatetur: "Eentes, inquit,

B " renuntiate Joanni, quæ vidistis et audistis.

" Cœci vident, leprosi mundantur, claudi ambulant, mortui resurgent, pauperes euangelizantur s. " Et item in alio loco: " Ite, ostendite vos sacerdotibus, etc. t. " Ita laus Dei est et voluntas sanctissimi ejus confessoris Gummarii, si qui per eum quovis modo curati sunt, quatenus redeant ad ecclesiam S. Gummarii Lirensis, in qua S. Joannis antiquitus est patronus constitutus, ille cognomento Baptista et Praecursor Domini Jesu, et dent gloriam Deo cum leproso alienigeno et Samaritano, simul et gratiarum actiones referant præclaro confessori ejus S. Gummaro, recitantes illuc, quæ in seipsis experti sunt, et per eum virtute Dei et sui facta fuerint magnalia, ne et ipsi abominabilis ingratitudinis notentur et arguantur, quemadmodum et alii novem leprosi, qui, postquam cum præfato Samaritano curati sunt, non tamen cum eo redierunt, neque gratias egerunt.

S. Gummarus opem experti sunt.

C 35 Quod quidem aliqui hactenus benefecerunt, ut scriptum est, quorum etiam relatione hæc miracula ad nostram notitiam pervenerunt u, quæ curavimus hic annotare, quia propositi nostri fuit, per eadem divinam laudem propagare ac Sancti sui nomen dilatare, legentibus quoque devotionem et reverentiam per hæc pauca inculcare. Quis enim tam idoneus et suf-

ficiens est, qui omnia languidorum, claudorum, cœcorum, hydropticorum, febricitantium, herniosorum atque diversorum aliorum languorum molestiis laborantium et gravatorum genera meritis et suffragiis præclarissimi confessoris Christi pristinæ sanitati restitutorum enarrare sufficiat, cum, ut dictum est, innumerabilia sint, nedum inexplicabilia, imo incomprehensibilia? Quorum multiplicatatem satis explicat continua numerositas adventantium, testimonia sue sanitatis, pignora videlicet sua, illuc relinquentium ad laudem Domini Jesu Christi. Amen.

A. ANONYMO.

ANNOTATA.

a Ad flumen Diliam inter Lovanium et Mechliniam.

b Legendum forte LXXVI.

c Ad Majorem Netham fere Liram inter et Hoogstraeten.

d Videlicet. b in Annotatis ad cap. I.

e Secundo ab Antverpia lapide ad fluvium Rupelam.

f Prope Liram in diœcesi Antverpiensi.

g Inter Liram et Arschotum.

h In Gallo-Flandria.

i Forte Nispen in diœcesi Antverpiensi et decanatu Bergizomensi.

k Brabantia oppido ad fluvium Getam, cui etiam Tillæmontis nomen tribuitur.

l Ad Scaldim inter Dendermondam et Rupelmondam.

m Diesthemium Brabantia oppidum est ad fluvium Demeram.

n Math. 10, § 22, et cap. 24, §. 13.

o Videtur significari certum sanguinis pondus.

p Prope Bronium seu Brenniam-Comitis in Hannonia.

q Quod absque idoneo teste asseritur.

r Plurima quidem præter hic relata patravit miracula S. Gummarus: at eorum numerum hic nimium augeri, nemo non censeat.

s Math. xi, §. 5.

t Luc. 17, §. 14.

u Hinc colligo, auctorem Miraculis, quæ F in litteras misit, ætate fuisse saltem supparem.

